

מבנים ומיכון

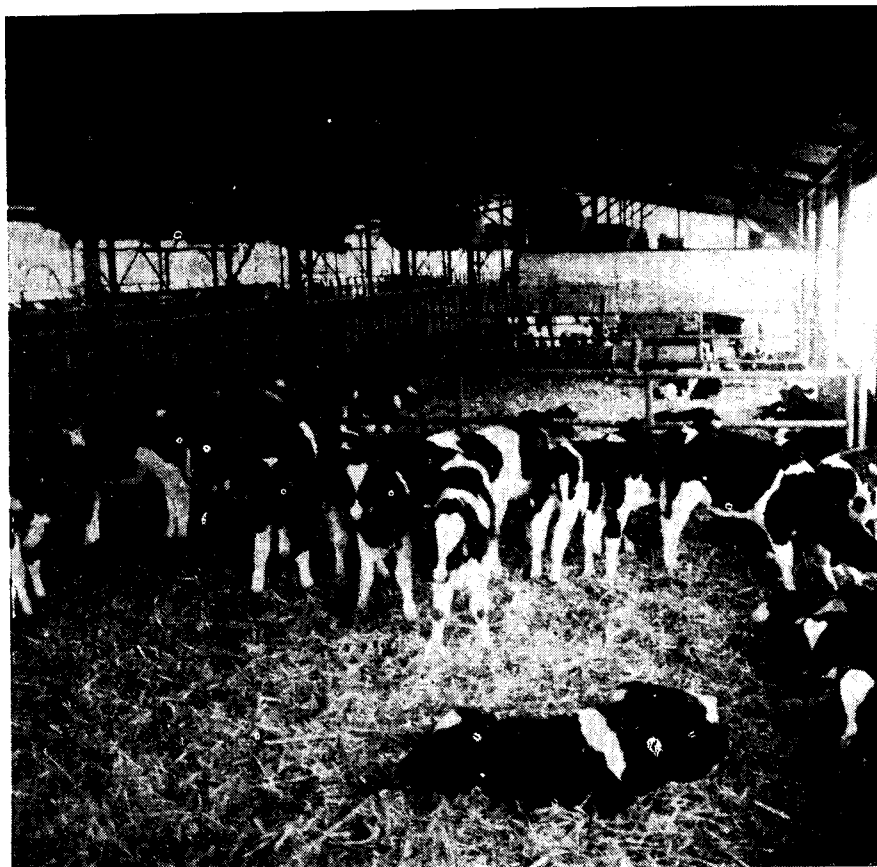

מיבנים לבני-בקר

משקים רבים משקיעים בזמן האחרון ממון רב בהקמת מיבנים לבני-בקר. יש לי הרושם שנעשות שגיאות רבות בבניה. להלן כמה עקרונות יסודיים אשר לדעתי הינם חשובים ביותר במיכון מיבנים לבני-בקר בחודשים הראשונים לחייהם.

כלובים לבני-בקר עד גיל 3 חודשים במשק מעיר-ברוך

סככת יונקים בדגיה א'. שטח גדול לכל ראש, מרופד כראוי

מיבנה נשאר טחוב וקר. השטיפה היום יומית של הרצפה והכלובים כשלעצמם מגבירים את הקור והלחות ולפעמים השטיפה גם מרטיבה את רגלי הוולד הרך.

בחלק מהמשקים מעבירים את בני-הבקר מהכלובים לדירי מפצמות. במקום רביצה על מצע חם ויבש רובץ העגל הרך על רצפה קרה שאינה נעימה כל עיקר. הצואה של בני-הבקר היא בדרך כלל רכה, נמרחת על ריצפת-המפצ-מות והעגלים מתלכלכים. רצפות-רשת למיניהן גורמות ברוב המקרים לפצעים ברגלים. ב-50% מתוך 180 רפתות קיבוציות שסקרתי, מחזיקים את בני הבקר ימים אחדים בכלובים עם רצפת

רבים המתלבטים אם לבנות דירים עם מפצמות או רצפות עם ריפוד עמוק. ראשיתן של המפצמות במיבנים ליונקים הופיעה בכלובים כדי לאפשר איבחון מהיר של שלשול וביצוע שטיפה וחיטוי של המיבנה.

פרופ' ר. וולקני התריע בשעתו ב"השדה" שבני-הבקר יסבלו מקור, אך חלק מהמשקים לא שעו לאזהרתו.

משנוכחו שהוולדות הרכים סובלים מקור, הקימו מיבנים סגורים למיקום הכלובים. כשהתברר שגם הסגירה לא הועילה, החלו משקים רבים להתקין מנורות חשמל לחימום כל כלוב וכלוב. חימום בעזרת מנורות אינו מספיק וה-

סככת-כלובים בקבוצת כנרת. בעדר כנרת היו 170 המלטות בחודשים ספטמבר-אוקטובר

הכלוב. לכלובים מרופדים אין בדרך כלל צורך במיבנה סגור מכל צדדיו. בדיר בניהבקר, עד גיל 5-4 חודשים, אין תחליף לריפוד עמוק.

שטח גדול לראש (מינימום 25 מטר מר'!) יבטיח יובש ויפחית ממעמסת הריפוד. בהרבה דירים, בהם השטח לראש הינו מצומצם, ריפוד יומיומי אינו מספיק במקרים מסוימים. חיים פילון

קריית-טבעון, ינואר 1970.

מפצמות (לרוב מעץ), משם הם עוברים לדיר עם ריפוד. ב-40% מהמשקים מוחזקים בניהבקר על רפד בלבד, מיום הלידה. ב-10% מהמשקים עברו לאחזקה בדירי מפצמות בלבד.

באם רוצים להחזיק את בניהבקר בימי חייהם הראשונים בכלובי-מפצמות, יש, לדעתו, לחמם את המיבנה בתנורי-חימום גדולים ולסדר איורור מתאים.

רבים המשקים שפתרו את הבעיה בצורה הרבה יותר זולה ופשוטה — על ידי ריפוד